

Universitätsbibliothek Paderborn

Domus Æternitatis

Reserata, Et Ad Ingrediendum Quotidie Memorïæ cogitationibus,
Intellectûs considerationibus, ac voluntatis affectibus Aperta ; Serviet
quoque pro Concionibus; uti & pro Exhortationibus, in Agoniae Domini
Sodalitatibus

Domus Æternitatis Damnatae

Dirckinck, Johann

Coloniae Agrippinae, 1713

14. Vermis damnatae æternitatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50700](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50700)

Flebit ibi, qui non flevit hîc; stridebit ibi,
 qui hîc ad Deum corde valido non cla-
 Munavit. Flebit ibi oculus, qui hîc secutus
 concupiscentiam oculorum; stridebit
 dentibus, qui sibi prohibita, velut man-
 claus dentibus devoravit.

CONSIDERATIO XIV.

Vermis damnatæ æternitatis.

Vermis eorum non moritur. Marci

C. 9. 44.

10. Augusti.

CUM Asceta quidam Achillem Mo-
 nachum rogasset; unde accide-
 et; quòd in cella otio ac torpore mar-
 cesceret? Respondit, id inde oriri, quòd
 nec quietem, quam speramus; nec tor-
 menta, quæ timemus, animo volveret:
 hoc enim si faceret, etiamsi cella vermi-
 bus plena esset, libenter in ea mansurum.
 PP. L. 5. Ss. 107. An non
 accidit hodiedum mortalibus? Un-
 enim oritur tantus in rebus divinis
 torpor, tanta vitæ licentia; tanta morum
 corruptio; nisi quia vix unquam seriò

146 *Domus eternitatis. Consideratio*
considerant bona æterna, quæ sperantur
& mala æterna, quæ pertimescimus?
primis verò, *Vermes illum, qui moritur.*

II. Duplex autem est vermis, qui moritur
det damnatos; unus exterior rodens
corpus, alter interior, rodens cor. *Vermes*
dicta carnis impii, ignis & vermis. Eccl.
c. 7. 19. S. Chrysoſtomus, Anselmus,
filius in psal. 33. Docent in Orco re-
riri veros vermes, eosque horribiles,
dos, venenosos, carnivoros, immortales,
doloris expertes, qui instar Salamandra
in igne, aut instar piscis in aqua, in fla-
mis tartareis vivant; semper esitantes
nunquam satiati; moribus suis in-
rabilem Damnatorum corporibus
lorem infligentes; omnia membra ex-
teriora & interiora, ictibus mortiferis
fiduè vellicantes. O dolor! ô horror!

III. S. Chrysoſtomus L. 1. adve-
vitup. vitæ monast. refert habitum
dam conflictu cruento, ex innum-
hominum & equorum vulneratis ca-
veribus atque permixtis; tantam
vermium copiam propullulasse, ut

terra multitudine cadaverum operire-
tur, hæc eadem rursus vermibus abs-
conderentur. Cogita quanta molestia
esset, inter putrefacta hæc cadavera &
vermium examina, uno anno decumbe-
re? Sed Inferno, inquit idem Orator
aureus, erunt longè diriora tormenta,
non mille annis, aut decem millibus
sed sæculis infinitis sustinenda. Quid
censes, mi Lector, an non toto corpore
cohorresceres, si hominem in decumano
quopiam cacabo, serpentibus & bufo-
nibus vivis pleno, jacentem cerneret?
Quàm grande supplicium censes, si
inter colubros & aspides, nudum corpus
tuum implicantes, dirisque moribus
continuò infestantes, vel unicâ nocte ti-
bi cubandum foret, ligatis manibus &
pedibus, ne te defenderes? Ex quo infer,
quale tormentum futurum sit in infer-
no, inter dracones & bufones; inter as-
pides & basiliscos, inter angues & scor-
piones stygios, admordentes, rodentes,
vellicantes, pungentes, sibilantes ja-
cere totâ æternitate. O quæ mens id
capiat?

Affectus horroris & timoris.

O Peccator, Superbe, avarie, libidine
 se! *Tanquam à facie colubri fuge peccatum.* Eccli. c. 21. Quod vermibus
 serpentibus infernalibus te in escam
 prædam objicit: hoc cogita in proci
 ctu peccati stans, & exhorresce pedem
 que retrahe. Deum time & mendata
 serva: qui, ut canit Prudentius, contra
 Marcionitas: *Vermibus & flammis [sum
 mis craciatibus] ævum, immortale deum.*
 In omni occasione peccandi, time ve
 mem illum, qui nunquam moritur, nun
 quam satiatur, nunquam excutitur. *Ti
 gehennam, contremisce à dentibus be
 infernalis, à ventre inferi, à rugientibus
 preparatis ad escam. Time vermem
 dentem, ignem torrentem, fumum & co
 pore, & sulphur & spiritum procellarum.*
 S Bern. serm. 3. in Salve Reg.

11. *Augusti.*

I. **V**ermis alter est, interior; scilicet
*vermis conscientie: de quo Sa
 vator ait, ac tertium in eodem sermone*

reperit: *Vermis eorum non moritur.* Mar-
 ci. c. 9. horrendus vermis. Diodorus
 L. 3. c. 2. scribit ab Æthiopibus captum,
 ac Ptolomæo Ægypti Regi oblatum ser-
 pentem qui erat triginta cubitorum lon-
 gitudine, igneis oculis, linguâ lambente
 singula; squamarum asperitate, stre-
 pitum ingentem edente; dentibus insu-
 per eminentibus, oris quoque aspectu
 horrido; reliquo tempore in circulum
 se colligens, quiescebat immobilis; do-
 nec animalia ad aquam, potûs causâ,
 accederent, quæ circumplectens caudâ,
 depascebatur; integros quoque homi-
 nes rictu hiantes devorans. Monstrum
 sanè horrendum: sed magis horrendus
 vermis conscientia, perpetuo morso di-
 lanians, semper vorans, nunquam devo-
 rans, omni serpente, ac belluâ ferocior.
*Inter innumerabiles afflictionum mole-
 stias, nulla est major afflictio, quam con-
 scientia delictorum* ait S. Gregorius in
 Psal. 143. *Ipsè est poena sua, quem torquet
 conscientia sua.* S. Aug. in Psal. 36.

II. Verùm si rem dicere velimus,
 nunc conscientia potius fungitur mu-
 nere

150 *Domus aternitatis. Consideratio*
nere satellitis, peccatorem, ad tribuna
divinum evocantis; quàm munere ca
nificis torquentis: tortoris verò officium
assumit in inferno: postquam enim, ani
ma condemnata fuerit, sententiâ irrevo
cabili, divinus Judex *tradet eam tortori*
in manus, inquam, istius vermis, qui per
omnem aternitatem quietis partem
nullam relinquet. Memorabile est
quod in prato spiritali, retulit Abba
Sabbatius c. 166. Latro quidem, à patre
ra per summam immanitatem innocen
tis pueri cæde; ut scelus occultum, re
giosæ vitæ rigore, meliùs expiaret, ab
bitum ab Abbate Zosimo petiit & in
petravit: jamque post novennem vi
asperitatem; ecce scelus semper animi
obversans, exturbat hominem è Mon
sterio: pueri enim voces semper in auribus
ejus insonare videbantur: *cur non occidisti?*
Nec sinebat, ut Auctor ait, *in horâ con*
quiescere: quare semper tremens ac pavens,
tanti cruciatûs impatiens, veniâ ab Abbate peti
tâ, Monasterio excessit, urbem ingressus Diospo
lim, in carcerem conjectus & capite plexu

plexus est. Si in hac vita sic mordet ver-
 mis conscientiae ; quid aget in altera ?
 ubi identidem oggeret corpus & anima,
cur me occidisti ? Cur te ac tot alios, jus-
 sione, suasionem, dissimulationem, pravo
 exemplo & scandalo occidisti ? cur te &
 illos in mortem æternam præcipitasti ?
 Iste igitur vermis , omni Serpente &
 Dracone immanior ternas Damnato-
 rum cordibus infligit plagas , de quibus
 Innocentius III. Pontifex in L. de con-
 mundi ; ita loquitur : *Affliget memoria ;*
sera turbabit poenitentia ; torquet angu-
stia. Id est *affliget memoria voluptatum*
præteritarum ; sera poenitentia culparum
admissarum & angustia bonarum occasio-
num neglectarum.

III. Primus ictus seu plaga , quam
 vermis iste infligit ; est *memoria.* *Affli-*
get memoria præteritarum voluptatum &
oblectationum. Ingens poena est infe-
 lici, meminisse felicitatis pristinae ; quan-
 do cum Jobo dicere cogitur : *Ego ille*
quondam opulentus , repente contritus
sum. c. 16. O quid , in Abyssu inferni,
 dicet damnatus infelix, cum ex omnium

152 *Domus aeternitatis. Consideratio*
sensuum oblectamentis, subito se ad om-
nium tormenta translatum reperiet? E-
gulæ deliciis ad famem & sitim; ex carnis
voluptatibus ad flammam & vermes tran-
sisse; ô qualis afflictio! Sol. tum, om-
nibus incutere timorem, nunc ita debi-
lem se cernere, ut ne pili quidem inter-
vallo, se movere queat in latus alterum,
aut digito vermem remove à facie; O
qualis afflictio! Ille qui vel in minima
honoris sui læsione, spirabat vindictam
nunc substernere se cogitur tyrannici
ac jugo superbiorum cacodæmonum
qui exiguam ferre nequibat molestiam
nunc sustinere debet continuum dolo-
rem, vermem & remorsum conscientie
desolationem, mortem, absque omni so-
latio ac levamine. O qualis afflictio!
*Affliget voluptatum præteritarum memo-
ria. O memoria molesta! O permutatio
luctuosa!*

Admonitio.

O Fortunæ fili! Amice mundi, vo-
luptatum cœno immerse! Ne te ali-
quando hujusmodi affligat memoria,
nunc

nunc memorare novissima tua, & pœnitentiam age; ne serò nimis tibi, ut olim Epuloni evangelico, refricetur memoria: *Fili recordare, quia recepisti bona in vita tua.* Hic est vermis ille, ait S. Bernardus, qui non moritur, memoria præteritorum; semel injectus, vel potius innatus per peccatum, inhaesit firmiter, nunquam deinceps avellendus. L. de Confid. c. 12. Ne verò tibi innascatur & inhæreat, nunc eum cave & time, cum Doctore mellifluo dicens: *Horreo vermem mordacem, & mortem viventem: horreo incidere in manus mortis viventis & vitæ morientis.* In qua vermis conscientiaë semper vivit, nunquam emoritur.

12. Augusti.

Alter ictus, morsus seu plaga, vermis hujus immortalis, est pœnitentia sera de peccatis admissis. *Sera turbabit pœnitentia.* Turbabit quoque peccatum ipsum. Sceleratis in hoc mundo peccatum est res risu digna: *Quasi per risum stultus operatur scelus.* Proverb. c. 10. 24. Nec aliam in eo malitiam

154 *Domus aeternitatis. Consideratio*
deprehendunt, quàm innocentem quanda
dam deformitatem: *deformitas sine dolo*
re; ac proinde nonnunquam inde su
perbiunt & se jactant; perinde ac si ma
culæ animæ servire ipsis possint, ut ma
culæ marmoris, pro augmento venustate
tis. Sed nolite errare; aliter sentietis pos
siti in profundo inferni; ubi monstruosus
aspectus peccati, plus vos cruciabit,
quàm intuitus turpissimi Diaboli.

II. Veluti peccati memoria; ita &
sera turbabit pœnitentia. O dicet sibi
O tu infelix, stulte ac cæce homuncio
cur tot scelera admisisti? Cur admittenda
non planxisti? Cur exhomologesi sacra
ea non expiasti? Cur lacrymis pœniten
tiæ ea non abluisti? Cur dignos pœni
tentia fructus non fecisti? Exiguo labo
re, ope divinæ gratiæ, tormenta tartare
evadere, gloriamque cælestem tibi com
parare poteras, & cur neglexisti? O quan
tus cruciatus erit, hæc semper animo
volvete, semper intellectu cognoscere
voluntate detestari, nec posse has animi
potentias, aliò divertere? *Iusto Dei judi*
cio, omnia peccata memorantur, & de om

nibu

nibus continuo torquentur. S. Bonav. in 4. dist. 50. q. ult.

III. Tertius morsus, seu plaga à Vermeconscientiæ inflictæ, teste Innocentio Papa. l. c. est Angor cordis. *Torquebit angustia, & quidem inexplicabilis, ob neglectas tam præclaras salutem consequendi occasiones, unâ cum tempore elapso, in æternum non redituras. Juravit Angelus, per viventem in secula seculorum, quia tempus non erit amplius. Apoc. c. 10. 6. Hinc oggerit oblatrans conscientia: cur tot orationes, tot elemosynas, tot jejunia, tot corporis afflictationes, passionum & cupiditatum abnegationes, frequentio rem usum Sacramentorum, aliâque opera bona neglexisti? Et sectatus es otia, consortia prava, convivia, symposia, fabulas, nugas, propriasque commoditates. Ecce deinceps tempus non erit amplius. Atque hinc angustia torquet undique & undique, & absque remedio.*

Obsecratio.

O Domine, miserator misericors & juste! obsecro te, & per omnia sa-

156 *Domus eternitatis. Consideratio*
cra obtestor te, gratiam mihi, cunctisque
peccatoribus efficacem tribue, ut inatu-
re peccata nostra defleamus, & expie-
mus; bonisque operibus compensemus,
ne in gehenna, sera nos perturbet pœni-
tentia, torqueat angustia, & perpetua
scelerum memoria cruciet. Potius *Ver-*
mis ille conscientia, nos mordeat nunc, ut
moriatur, & paulatim desinat mordere:
mordendo interim rodat putredinem, ut
rodendo consumatur, & ipse quoque pari-
ter consumatur, ne foveri incipiat in im-
mortalitatem S. Bern. de convers. ad
Cler. c. 6. *Scriptum est enim: Dabo ignem*
& vermes in carnes eorum, ut urantur &
sentiant usque in sempiternum. Judith.
c. 16. 21.

CONSIDERATIO XV.

Perturbatio damnatæ æternitatis.

Ubi nullus ordo. Job. c. 10. 22.

13. *Augusti.*

I. **C**onsidera, quis, qualisvè ordo
aut quæ ordinata rerum disposi-
tio esse queat, in confusa illa Inferorum

Baby-